

Maastrichtse competitie leidt tot mini-studie

De meeste verenigingen hebben momenteel zomervakantie. Wie toch wekelijks een partij wil spelen is welkom bij de open zomercompetitie in Maastricht.

De inmiddels traditionele Maastrichtse zomercompetitie kent dit jaar opnieuw enkele deelnemers van andere Limburgse verenigingen. In de eerste ronde ontmoette de Waal Henri Grau het Heerlense talent Tom Swelsen. Na een fout in het vroege eindspel van Grau wist Swelsen de winst te forceren (**D1**). Na (13-19) is de stand remise maar de Waal koos voor 50. 11-17? De jonge Heerlenenaar had nu alle tijd om er eens goed voor te gaan zitten. Na enig rekenwerk vond hij de winnende variant 51. 38-32! 06-11 52. 27-21! Met kunde gespeeld door Swelsen. Partij: 52. 11-16 53. 32-27! Grau heeft nu twee mogelijkheden: A) (13-19) verliest snel 49-44 (19-24) 28-23! En nu: 1) (12-18) 21x12 en nu variant 1.1 (18x29) 12-07 (29-33) 07-01 (33-38) 01-34 met winst of variant 1.2 (18x07) 23-18 (24-29) 44-39 (07-11)

18-13 (11-17) 13-09 (16-21) 27x16 (17-22) 09-03 (22-28) 03-20+ De tweede variant luidt 2) (17-22) 27x07 (16x27) 23-19! (24x13) 07-02 (13-18) 02-26! en het is eveneens uit. Partij: 52. 11-16 53. 32-27 13-18 54. 49-43 18-22 55. 27x7 16x27 Nu wint 07-02 (27-32) 37-31! (26x37) 02-08 eenvoudig. Swelsen heeft ech-

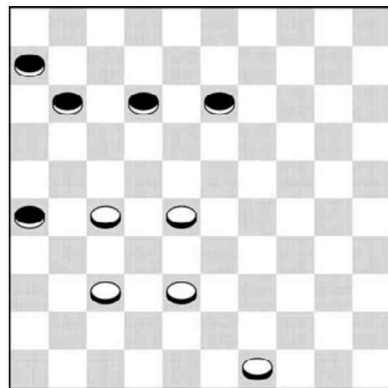

Diagram 1

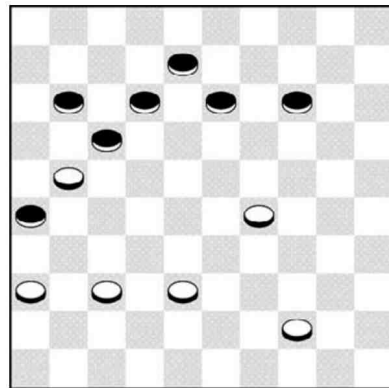

Diagram 2

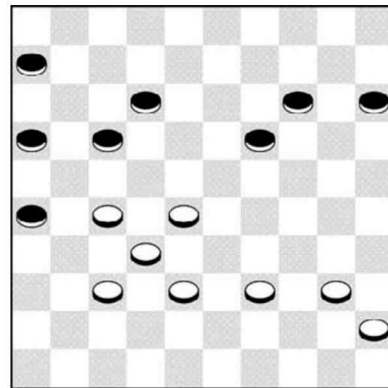

Diagram 3

ter een elegantere oplossing: 56. 28-22?! 17x28 57. 07-02 28-33 Hier had de Heerlenaar brekend dat zwart na (28-32) 37x28 (27-31) 02-16!! [De enige, na 02-24 (31-37) 24-47 (26-31) etc. ontsnapt zwart!] (31-37) 16-32!! (37-42) 43-38 (42x22) fraai wint. Partij: 58. 02-24 en Grau gaf op. De vrijwillige opsluiting van Swelsen is in dit geval winnend. Een onderzoekje in de partijendatabase "Turbo dambase" toont aan dat deze "hoge opsluiting" veelal tot kansen leidt. In **D2** zien we hoe Gérard Jansen met zwart onderuit ging tegen wijlen

oud-wereldkampioen Iser Koepman (Harderwijk 1991) Zwart heeft al eerder verzuimd (11-16) te spelen en kiest nu voor 43. ... 13-19? In twee zetten is het positioneel uit: 44.36-31! 11-16 [Omdat (14-20) eenvoudig verhinderd is door 28-22 en 38-32 komt eerst (08-13) slechts neer op zetverwisseling] 45.31-27 08-13 46.44-39 Zwart verliest nu altijd een schijf. Er volgde nog 46. 14-20 47.28-22 17x28 48.38-32 26x17 49.32x25 13-19 50.39-33 12-18 51.33-28 17-21 52.37-32 21-26 53.29-24 19x30 54.25x34 16-21 55.27x16 26-31 56.16-11 31-36 57.11-7 36-41 58.7-1

41-47 59.1x23 47-20 60.34-30 en 2-0. Het oudste voorbeeld is uit een partij tussen Fabre (met wit) en Bonnard uit 1917 (**D3**). Wit heeft prachtige formaties en controleert het centrum. Voor de hand ligt een opbouw met 40-34 en 45-40 maar Fabre heeft een ander plan: 42.27-21?! 16x27 43.32x21 06-11 44.38-32! 11-16? Dit is analytisch verloren, zwart had de plakker 21-16? (26-31)! In het spel moeten houden. Partij: 45.32-27! 14-20 Het maakt niet uit wat zwart speelt, de stand is hopeeloos 46.40-34 19-24 47.45-40 20-25 48.39-33 24-30 49.40-35 30x39 50.33x44 15-20 51.44-39 20-24 52.39-34 en wit won fraai.